

Tarih: 17.3.1982 Çarşamba

"TKP'nin SESİ": GÜNLÜK YAYIN PROGRAMI

Haberler:

Yazan: N./Al.

Spikerler: N. ve Den.

1. Türkiye Barış Komitesi yöneticilerinin tahliye istemi reddedildi
2. Devlet bakanı Öztrak, "15 kişinin işkence sonucu öldüğü saptan-
2. mıştır" dedi
4. Dev-Sol davasının ilk duruşmasında güvenlik kuvvetleri sanıkları
5. ve dinleyicileri çaplađı
6. Toprak reformu yasa tasarısı yeniden değıştiriliyor
7. Köy-Koop'u ortadan kaldırma yönünde girişimler yoğunlaşıyor
8. Sovyetler Birliği, tek yanlı girişimlerini açıkladı:Sovyet
9. Sendikalarının 17. Kongresinde Brejnev yoldaşın konuşmasından
10. Nikaragua'da olağanüstü durum ilan edildi
11. NATO'nun Karaippler'deki gösterisi protesto ediliyor
12. Fransa SP ile FKP ortak ~~sesin~~ çağrısında bulundu

YORUM:

Yazan:

Met.

Spiker:

Den.

Başlığı: Toprak reformu düşüncesine karşı Tercüman gazetesinin

Konusu: kampanyası üzerine bir yazı

YAZILAR:

Yazan: A./Ö Spiker: Öm.

1. L.İ. Brejnev'in Sovyet Sendikalar Birliğinin 17. Kongresinde
2. yaptığı konuşmadan bir özet
- 3.

# HABERLER

17.3.81

Türkiye Barış Komitesi yöneticilerinin tahliye istemleri  
reddedildi

Komitesi-  
Yaklaşık 4 haftadan beri tutuklu bulunan Türkiye Barış Komitesi-  
nin 22 yöneticisinin tahliye istemlerini içeren dilekçeleri, İstan-  
bul Sıkıyönetim 1 numaralı askeri mahkemesince reddedildi. Tahliye  
istemlerinin reddine ilişkin gerekçeler ise, açıklanmadı.

Hatırlanacağı üzere, aralarında Türkiye Barış Komitesi genel  
başkanı emekli büyükelçi Mahmut Dikerdem<sup>ile</sup> İstanbul Barosu başkanı  
ve DİSK davasında savunma avukatı Orhan Apaydın'ın da bulunduğu  
Barış Komitesinin 22 yöneticisi ve kurucu üyesi iki kez tahliye  
isteminde bulunmuşlardı. Türkiye Barış Komitesi yöneticilerinin  
verdikleri ilk dilekçeler İstanbul Sıkıyönetim savcısı Süleyman  
Takkesi ve yardımcısı Mustafa Gül tarafından işlem dışı bırakılarak  
engellenmişti. Bunun üzerine<sup>avukatlar</sup> Barış Komitesi yöneticilerinin

ikinci kez tahliye istemini içeren dilekçeleri gerekçeleriyle ~~birlikte~~ <sup>birlikte</sup> bir üst mahkeme olan Sıkıyönetim komutanlığı 1 numaralı askeri mahkemesine verdiler.

Ayrıca avukatlar, tutuklama kararına itiraz dilekçelerini ve tutukluların tahliye istemlerini gerekli yasal süre içinde mahkemeye göndermeyen savcı Takkeci hakkında Milli Savunma bakanlığı Askeri Adalet İşleri başkanlığına suç duyurusunda bulundular. Ancak bu başvurunun da yanıtı kalmaması üzerine avukat Burhan Apaydın Salı günü yeni bir dilekçe daha verdi ve bu kez Takkeciyle birlikte İstanbul Emniyet müdürü Şükrü Balcı hakkında suç duyurusunda bulundu.

Devlet Bakanı Öztrak, "15 kişinin işkence sonucu öldürüldüğü saptanmıştır" diyerek, 12 Eylül askersel darbeden bu yana işkencenin sistematik bir biçimde sürdüğü<sup>nü</sup> itiraf etmiş oldu. Uluslararası Af Örgütü'nün Türkiye'de işkence sonucu öldürülenlerin bir listesini açıklaması üzerine, cunta hükümetinin devlet bakanı İlhan Öztrak Salı günü bir basın toplantısı düzenledi. Şimdiye kadar işkence sonucu 15 kişinin öldüğünün saptandığını bildiren Öztrak, Uluslararası Af Örgütü'nün listesinde işkence sonucu öldüğü açıklanan daha 12 kişiyle ilgili incelemenin devam ettiğini, cezaevinde ölen diğer 15 sanığın ~~www~~ ölümlerinin işkenceden olmadığını iddia etti. Yine tutukluluk süresi içinde cezaevinde ölen 6 kişinin, güvenlik kuvvetleriyle çatışmaya girdikleri gerekçesiyle öldürüldüğünü ileri süren Öztrak, bu açıklamalarıyla Türkiye'de işkencenin yaygın ve sistematik bir biçimde uygulanmakta olduğunu resmen kabul etmiş oldu.

24

Bu arada devlet bakanı Öztrak, ~~iyi~~ ölümle sonuçlanan işkence-  
lerle ilgili olarak emniyet görevlileri hakkında soruşturmaların  
sürdürüldüğünü, işkence konusunda açılan 15 davadan üçünün sonuç-  
lanmış olduğunu söyledi ve "işkence yaptıkları kanıtlanan emniyet  
görevlilerinden 9'u mahkûm edilmiştir" dedi.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA YAKETİ

5  
"Dev-Sol" davasının ilk duruşmasında güvenlik kuvvetleri, sanıkları ve dinleyicileri herkesin gözü önünde copladı

"Dev-Sol" örgütü üyesi oldukları gerekçesiyle toplam 428 kişi hakkında İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 2 numaralı askeri mahkemesinde açılan davanın ilk duruşmasında, sanıkların kendilerine emniyette ve askeri cezaevinde ağır işkenceler yapıldığını açıklamaları üzerine, duruşma salonunda bulunan güvenlik kuvvetleri sanıkları copla dövdü. Bu arada, sanıkların dövülmesine karşı çıkan ve dövülen sanıkları güvenlik ekiplerinin elinden kurtarmak isteyen dinleyiciler de coplandı.

Duruşma'da kimlik ~~veppu~~ tespitine geçildiğinde sanıklardan Dursun Karataş söz istedi ve sanıklara emniyet müdürlüğü ve askeri cezaevinde yapılan işkenceleri açıkladı. Dursun Karataş <sup>ın</sup> bu işkenceler sırasında öldürülen iki gencin adını açıklaması üzerine

6

duruşma salonundaki güvenlik ekipleri sanıkları copla dövmeye başladı. Duruşma salonunda sözde güvenliği sağlamakla görevli ~~kimin~~ kişiler <sup>la</sup> bu barlığı, duruşmayı izleyen <sup>n</sup> dilyecilerin tepkisiyle karşılandı ve birçok dinleyici coplanan sanıklar <sup>a</sup> yardım edince, bu kez dinleyiciler saldırıya uğradı. Fransız ~~Harajanswines~~ "Ajans Frans Press" in haberine göre, güvenlik ekiplerinin copladığı ve <sup>ü</sup> dövdüğü dinleyicilerden 3' ~~nün~~ yaralandığı ve hastaneye kaldırıldı.

428 sanıktan 146'nın idam cezası ~~ya~~ istemiyle yargılandığı duruşma başka bir tarihe ertelendi.

Toprak reformu yasa tasarısı yeniden değiştiriliyor

Başbakan Bülent Ulusu'nun, son başın toplantısında, "gerekirse toprak reformu yasa tasarısında değişiklikler yaparız" demesinden sonra/adı geçen yasa tasarısı Danışma Meclisinden geri alındı. Konuyla ilgili olarak Ankara ~~ajansı~~ ajansı muhabirinin sorularını yanıtlayan devlet bakanı İlhan Öztrak, "yasa tasarısıyla ilgili olarak ~~olarak~~ basında çıkan eleştiriler dikkate alınarak, tasarı Danışma Meclisinden geri alınmıştır. Bu tasarı üzerinde yeniden çalışmalara başlandı. Yapılacak bazı değişikliklerden sonra son şeklini alacak olan Toprak ve Tarım Reformu tasarısı başbakan Ulusu yurda döndükten sonra açıklanacaktır" dedi.

Bilindiği gibi, gerici "Tercüman" gazetesi bir süreden beri toprak reformu tasarısına, özellikle topraksız köylüye toprak dağıtılmasına karşı açık bir kampanyaya girişmişti.

Cuntanın tarım bakanı da "Tercüman" sayfalarından toprak reformuna karşı tutumunu açıklamış ve hazırlanan tasarıda değişiklik yapılmasını ileri sürmüştü.

TÜSTAV  
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Köy-Koop'u ortadan kaldırma yönünde <sup>hi</sup> girişimler yoğunla-  
şıyor

Yurdumuz <sup>da</sup> demokratik kooperatifçilik hareketinin en büyük örgütü olan ve 2 milyon çiftçi ailesini çatısı altında toplayan Köy- Koop un mallarına haciz konulduğu bildiriliyor. 12 Eylül askersel dar- besinden beri diğer demokratik kuruluş ve örgütlere olduğu gibi Köy-Koop'a karşı da çok yönlü saldırılar yöneltilmiş, genel başkan Nedim Tarhan ve diğer yöneticileri tutuklanıp ~~dava~~ haklarında dava açılmıştı. Ancak tutarlı hiç bir huçlama yapılamadığı için serbest bırakılmışlardı.

<sup>Köy-koop genel başkanı</sup> Nedim Tarhan şimdi Barış Komitesi yöneticisi olarak yine tutuklu bulunuyor.

Yazı:

Gerci sağcı "tercüman" gazetesi, Toprak reformu düşüncesine karşı savaş açtı. Düşüncesine diyoruz D.D. çünkü/zaten ortada tutarlı bir yasa tasarısı ve tasarıya uygun girişimler yoktur. Gerici askersel cunta bir oyalama/kandırma taktiği olarak orta-ya bir tasarı attı. Gerçekte/cunta ne toprak reformundan yanadır ne de topraksız köylüye toprak dağıtmak gibi bir düşünceye sahiptir. Tasarının hazırlanmasına katılan kimi iyi niyetli kişiler belki de/gerçekten inandılar toprak reformuna. Ama,cuntanın yalnızca tekelleri,büyük toprak sahiplerini,kapitalistleri kol-layan baskıcı terörcü politikası,yarım yamalak da olsa/bir toprak dağıtımına elvermez.

2

Yine de gericilik, ne olur ne olmaz, diyerek saldırıya geçti. Tercüman yazarlarından Metin Tokere kadar bir dizi karakafa, yazılarında, tasarıyı hazırlayanlara ateş püskürdüler, tehdit ettiler. Tehditler neredeyse cuntaya kadar uzanıyor. Örneğin Metin Toker, böyle bir tasarıyla oynamak, ateşle oynamaktır, dikkat edin, eliniz yanar, diyor cuntaya. Bölünürsünüz, diyor. Kuşkusuz, böylesi pervasız tehditler arkasında dört yıldızın desteği olma, yan burjuva yazarlarının yapacağı işlerden değildir.

Toprak reformu düşüncesine karşı salvo ateş açan geriçi Tercüman köylü düşmanlığını burada bırakmıyor. Bu gazete, gerçekte köylülüğün yararına ne varsa ona düşmandır. İşte şimdi de yeniden, ikibuçuk milyon köylünün örgütü olarak çalışmış, köylülüğe

örgütlü olmadan bir şey yapılamayacağı düşüncesini iletmış, üreticilerin tefeci tüccar elinden nasıl kurtulabileceğinin başarılı örneklerini vermiş KÖY-KOOP'a saldırıyor. Karakafa Takkeci, "barış yanlısıdır" diye, KÖY-KOOP başkanı Nedim Tarhanı yeniden tutukluyor, "Tercüman" KÖY-KOOP battı diye bayram ediyor. Böylece, işbirliğinin parlak örneklerini veriyorlar. Ortaklıkları yeni değildir. İşçi düşmanlığı, köylü düşmanlığı, kısaca halk düşmanlığında ortaklırlar. Takkeci "Tercüman" ortaklığı, yukarılara kadar tırmanır. Dört yıldızlı Ersinlere kadar, cuntaya kadar uzanır.

Evet, "Tercüman" manşete çekiyor D.D. "KÖY-KOOP battı". Kim batır dı köy-koopu? İki yıldan beri ~~KÖY-KOOP~~ un gerçek yöneticileri yönetmiyor köy-koopu. Gerici AP yanlısı Hadi İlbaş takımı iş

başındadır. Köy-koopun ekonomik sıkıntılarının, dar boğazlarının geçmişini araştırın yine bunlar çıkacaktır. Araştırın, panamama vatandaşı yeğen Yahya çıkacaktır. Gerici milliyetçi cephelerin tekelleri, büyük taccarların, toprak ağalarının, fevkalenin, aracılının gibi engellemeleri çıkacaktır. Ya KÖY-KOOP a saldırının arkasında yatan nedir? buradan ne çıkacaktır? En başta köylülüğün örgütlenmesinden duyulan korku çıkacaktır. Gerçek bir toprak reformunun, köylülüğün kooperatifleri aracılığıyla reform çalışmalarına eylemli katılmasıyla olabileceği, düşüncesinin, yaygınlaşmasından duyulan korku çıkacaktır.

Peki ya bizim bu gelişen olaylardan çıkaracağımız dersler yok mu? Türkiye Komünist Partisinin Sesi radyosu, radyomuz, söylüyor. Temel sorun işçilerle-köylülüğün birlikte savaşımı sorunudur.

5

Erk sorunudur. Evet, kooperatiflerde örgütlenerek haklarımızı direngence koruyarak savaşı sürdürebiliriz. Ama İşçi-köylü bağlaşıklığını gerçekleştirmeden, erk sorununu çözemeyiz. Ancak ve ancak işçi-köylü bağlaşıklığının erki ele geçirmesi/sorunlarımızın çözümünü sağlayabilir.

Köylülüğe ve onun yığinsal örgütü köy-koop'a saldırıyı değerlendirmeye, dersler çıkarmaya devam edeceğimiz D.D.

-1

Basından:

BREJNEVİN, SOVYET SENDİKALAR BİRLİĞİNİN 17. KONGRESİNDE  
YAPTIĞI KONUŞMADAN BİR ÖZET:

B;D Bildiğimiz gibi, Moskova'da 130 milyon üyesi bulunan Sovyet Sendikalar Birliğinin 17. Kongresi yapılıyor. Sovyet toplumunun yaşamı da önemli bir olayı simgeleyen bu forumda, SBKP MK genel sekreteri ve Yüksek Sovyet Prezidyumu başkanı Brejnev, bir konuşma yaptı. D.D Brejnev'in bu konuşmada açıkladığı yeni barış önerileri ve tek yanlı barışçıl girişimleri haber bültenimizde sıralamıştık. Şimdi, bu konuşmadan diğer bölümlerini içeren bir özet sunuyoruz:

"Sendikaların kongresi, her ülkenin politik yaşamında önemli bir olaydır. Burada emekçi halkın geniş katmanları temsil edilmektedir. Bugün SB'de, sendikal hareket artık kent emekçilerinin yanı sıra, köylü ve kolhozcuları da içeren bir örgütlenme durumuna geldiği için, ~~xxx~~ hem sayısal, hem de nitel bakımdan kendine özgün bir nitelik taşıyor.

İdeolojik açıdan bu, her zaman sendikal hareketin özünü oluşturan , işçi sınıfının dünya görüşünün tüm sınıf ve sosyal grupların ideolojik konumunu belirlediğini bir kez daha vurguluyor. Politik açıdan iş <sup>temelinin</sup> bu, Sovyet erkinin tüm halkın devleti olan Sovyet devletinin <sup>daha</sup> <sup>da</sup> güçlendiğini gösteriyor. Sosyal açıdan ise bu, köyle kent arasındaki, kol ve kafa emeği arasındaki farkların daha da silindiğini, bunların birbirine daha da yakınlaştığını kanıtlıyor. İşçi sınıfının olduğu gibi, kolhozçu köylülüğün de, aynı zamanda emekçi aydınlarında sendikal harekete katılması, Sovyet halkının ~~künyenx~~ güçlenen birliğinin, gelişmiş sosyalist toplumun çok yönlü gelişmesinin önemli bir belirtisidir.

Sendikalar, sosyalist toplumun politik sisteminde önemli bir yer alıyor, ~~ve~~ demokrasinin gelişmesinde emekçilerin komünizm kuruculuğun <sup>a</sup> daha da çekilmesinde güçlü bir araç durumundadır. Leninin, sendikala-

rın yönetim okulu, ekonomi okulu ve komünizm okulu olduğu yolundaki  
 sözlerini anımsayalım. Bu sözlerde, sosyalizmde sendikal hareketin  
 leninci görüşün özü gizlenmektedir. Sovyet erki döneminde, birkaç  
 emekçi kuşağı bu okullardan geçti. Ve her kuşakla sendikaların toplum  
 sal üretimin artmasına yönelik çabalarının her çalışan insanın  
 çalışma ve yaşam koşulları, emek haklarının savunulması, yaşam düzeyi-  
 nin yükseltilmesi uğrunda çabalarıyla giderek daha da bütünleşti.  
 Görev şudur: Sendikal örgütlerin çalışmalarını bugünkü gereksinimlere  
 daha hızlı, daha enerjik ayarlamaktır. Sendikalar, yeni ekonomik ve  
 sosyal sorunlarla, daha büyük bir soğukkanlılıkla ilgilenmeli, alanla-  
 rını ilgilendiren ilime daha yoğun dayanmalı, kadrolarını daha da  
 geliştirmelidir. Sendikalar, yeniliğe ve yeniye daha büyük bir sezi  
 göstermeli, yığınlarla son derece sıkı bir ilişki kurmalı, çalışan  
 insana büyük bir ilgi göstermeli, insan psikolojisi konusunda hızla  
 bilgilenmelidir. İşte bu, günümüzde bir sendika militanının

nitelikleri bunlar olmalıdır.

Devlet organlarının, ekonomi aygıtının ve sendikaların ortak amacı, ~~ekonomisinin~~ çalışmalarını ekonomiyi yetkin gelişme ve daha ekonomik duruma getirme yolunda ayarlamaktır. Şuda çok önemlidir: Her sendikal örgüt, partinin saptadığı hedeflerin yaşama geçirilmesinde son derece somut ve ciddi olmalıdır ~~xxx~~.

SBKP MK genel sekreteri Brejnev, Sovyet sendikalarının 17. kongresindeki konuşmasında devamla şuaları belirtti:

Ekonomik mekanizmanın yetkinleştirilmesine sendikaların katkısı sorunu kuşkusuz ki, şu veya bu işletmede işçi ekiplerinin sınırları aşıyor. İşçinin kişisel çıkarlarına işletmenin ve toplumun çıkarlarıyla nasıl daha iyi bir uyum içine sokabiliriz? Kol emeği nasıl en düşük düzeye getirilebilir? Ve iş gücü serbest bırakılabilir? Kuşkusuz ki, bizde işgücünün serbest bırakılması, kapitalist ülkelere deki gibi, bunların gereksiz kişiler sayılması anlamına gelmez.

Çalışma ile, ödeme arasında en dolaysız, en açık bağ nasıl kurulabilir? Bu, ve benzeri sorulara yanıt yalnız bilimsel merkezler ve bilim ~~adamlarınca~~ verilemez. Buna, işletmelerde emekçi kolektifleri, işçi toplantıları da büyük katkıda bulunabilir, bulunmalıdır.

Üretimi gereği gibi geliştirmeden, emekçilerin genlik düzeyini yükseltmek olanaksızdır. Aynı zamanda, üretimi geliştirmek de, emekçilerin çalışma ve yaşam koşulları ne kadar daha iyiyse o derecede daha başarılı olur. Bu, sosyalist yaşam biçiminin temel gereğidir. Toplumumuz ne kadar daha olgunlaşırsa, emekçilerin günlük gereksinimlerine o derece daha çok ilgi göstermek zorundayız.

Şöyle bir soru ortaya çıkabilir: Tüm halkın çıkar ve istemlerini dile getiren bir emekçi devletinde, sendikaların görevleri, emekçilerin hak ve çıkarlarını savunma ödevleri güncelliğini yitirmemişmidir? Hayır, hiç de öyle değildir. Kuşkusuz ki, bizim sendikalarımız emekçile-

ri ne kapitalist devletlerde olduğu gibi, devlet karşısında ve ne de fabrikatörler karşısında korumak zorunda. O, daha çok, Sovyet emekçilerini, kimi kişi ve organların Sovyet yasalarına karşı eylemlerinde koruyor. Şu da önemlidir: sendika yönetici ve militanları, dosyalara gömülüp kalmaktan çok, insanlarla ilgilenmelidir. Başka bir deyimle, burada da bürokratizme karşı savaş, sosyalist demokrasinin çok yönlü gelişmesinde <sup>her ne kadar</sup> en iyi yöntemdir.

İnsanlarımızın yaşamlarıyla ilgili tüm sorunlarda sendika <sup>1</sup> ~~komite~~ ların örgütleri, ~~Sovyetler~~ Sovyet erkinin organlarıyla şimdiye kadarkinden çok daha aktif bir işbirliği yapmalıdır. Bunlar arasında ki işbirliği, en üst düzeye dek tüm düzeylerde pekiştirilmelidir.

Sosyalizmin düşmanları, burjuva ideologları, reformistler ve revizyonistler öteden beri sendikal örgütlerin marksist-leninist partilerden kopmalarını öğütüyor, ve bunlara ısrarla "tarafsız"

sendikalar teorisini dayatmaya çalışıyorlar. Ama gerçekte ise, tüm bu denemelerin ardında sendikaların burjuva politikasının, işçi sınıfının çıkarlarına ihanet politikasının yoluna çekme çabaları gizleniyor. Ülkemizde parti, devlet ve sendikalar dostluk ve koordinasyon içinde ortaklaşa çalışıyor ve her biri kendi görevlerini yerine getiriyor. Komünizmin başarısının temeli de bu birlikte yatıyor. Ve bu birliği hiç kimse sarsamaz.

Günümüzde tüm ülkelerden emekçilerin ve onların sendikal örgütlerinin birliği her zamankinden daha zorunludur. Bunların ~~gayet~~ ortak çıkarları çoktur. En başta savaş tehlikesinin ortadan kaldırılması, silahlanma yarışının durdurulması ve yumuşama sürecinin korunup sürdürülmesidir. Bunu 10. Dünya Sendikalar Kongresi de açıklıkla gösterdi. Bu kongre, uluslararası alanda sınıfsal ve antiemperyalist temel üzerinde birlik ve dayanışma eğiliminin arttığını, savaş teh-

likesine karşı barışı güçlendirme savaşımındaki çabaların birleştirilmesi eğiliminin güçlendiğini sergiledi.

Uluslararası durumun karmaşık ve gergin olduğunu söylemek yetersizdir. Bugünkü durum, uluslararası ilişkilerin bundan sonraki gelişmesine endişeyle bakmamıza neden oluyor. Örneğin, Helsinki konferansına katılan ülkelerin Madrid toplantısını ele alalım. Halklar, bu ülkelerin yöneticilerine güvenlik ve işbirliğini sağlama görevini verdi. Oysa, Amerikan hükümetinin üst düzeydeki temsilcileri ve anlaşıldığı üzere Washington baskısıyla NATO üyesi kimi öteki ülkeler Madrیده başka niyetlerle geldiler. Amaçları, uluslararası ortamı elden geldiğince zehirlemektir. Bunda bahane olarak Polonyadaki iç gelişmeleri ileri sürdüler. NATO bloğunun temsilcileri Polonya parlamentosu ve hükümetine ve PBİP yönetimine ülkelerindeki iç sorunları nasıl çözecekleri yolunda akıl vermeye yeltendiler. Bu arada Sovyetler Birliğinin, öteki sosyalist

Ülkeler topluluğu üyelerine kara çalmaktan da geri durmadılar. Yeryüzündeki en kanlı, en insanlık düşmanı rejimleri destekleyen ve kendi ülkelerinde sendika yöneticilerine, politikacılara, öteki demokratik örgütlerin önde gelenlerini yargılayan devletlerin temsilcileri, hiç yüzleri bile kızarmadan "insan haklarının savunulmasından" söz ediyorlar.

Böylesi eylemler Avrupada, ve yalnız Avrupada değil, tüm dünyada yumuşama ve barışçıl işbirliğinin yazgısı üzerinde ciddiyetle düşünmeyi gerektiriyor. Madriddeki toplantı, yalnız bir örnektir. Genel gelişmeler gösteriyor ki, uluslararası ilişkiler kesin bir yol ayrımına gelmiştir. Bunun bir yanı, barışın güçlenmesine, devletler arasında barışçıl işbirliğinin gelişmesine giden yoldur. Bu yol, Helsinki konferansı kararlarında son 10 yılda imzalanan devletlerarası belgelerde kesinlikle saptanan yoldur. Ve bu yol aynı zamanda, halkların ve özellikle Avrupa halklarının pratik deneyimlerinde doğrulanan yoldur.

Sözünü ettiğimiz yol ayrımının öte yanı ise,soğuk savaş kışkırtıcılarının yeniden insanlığı sıcak savaş uçurumuna doğru itmekte olduğu tehlikeli yoldur.Bu güçler istiyorlar ki,yüzyıllar boyu s vaşımrlarla devletler arası elde edilmiş/hukuksal ve moral normlarıxxx bir yana itilsin,devletlerin bağımsızlık ve egemenlikleri ayaklar altına alınsın.Bunlar istiyorlar ki,dünyanın politik haritası değiştirilsin,ve tüm anakaralarda koskoca bölgeler kendilerinin"yaşamsal çıkar bölgesi" ilan edilsin. Bu güçler,hiç sıkılmadan ve açıkça ekonomik ve politik istikrarsızlık yolunda çalışıyorlar.Örneği görülmemiş bir ikiyüzlülükle ,şu veya bu halkın karşılaştığı zorlu lar karşısında seviç çığlıkları atıyorlar.Uluslararası ulaşım ve ticaret alışverişini"yaptırımlar" ve ambargolarla torpillemek,görüşmeleri sürekli tehditlerle askersel zora başvurma,mükleer silah kullanma tehditleriyle değiştirmek istiyorlar.

Ambargo ve yaptırımlara gelince:Sovyetler Birliği büyük bir devlettir.Ekonomisi güçlü,yetkin,yeraltı zenginlikleri zengin bir devlettir.Sosyalist ülkeler topluluğu bir bütün olarak daha da güçlüdür.Bizim,bu gibi yaptırım ve ambargoları aşabileceğimiz sanırım ki,kuşku konusu bile olamaz.Ama,Vaşingtonun bağlaşıkları dediği ülkeler arasında,genel gelişmesinde dış ticarete çok daha fazla bağlı olan ülkeler var.Şöyle ki,uluslararası ticaret ve normal ekonomik ilişkiler alanında kovboyca bir politika kimin yararına olabilir? Böylesi bir politika,halkların desteğini kazanamaz,ve bunun geleceği olamaz.Bu gerçek,böylesi bir politika yürütenlerce ne kadar daha erken kavranırsa herkes için o kadar daha iyi olacaktır.

Sovyetler Birliğine gelince:Biz,kalıcı bir barış,karşılıklı yarara dayalı işbirliği politikasına kalıcılıkla bağlıyız.Başta ABD olmak üzere NATO nun militarist ve saldırgan politikası bizi,ülkenin savun-

ma gücünü ~~xxxxxxx~~ gerekli düzeyde tutmaya yönelik önlemler alma  
ya zorluyor. Bu, günümüz dünyasının ~~xxxxxx~~ çetin bir zorunluluğudur. Ve  
kuşkusuz, barışçıl kuruculuk pl<sup>an</sup>larımız zararına, buralara daha önemli  
kaynaklar ayırmamızı gerektiriyor. Ama, daha önce de belirttiğim gibi,  
biz bu alanlara halkımızın dost ve bağlaşıklarımızın güvenliğini sağ-  
lamak için gerekenden <sup>bu yöfnde</sup> ~~daha fazla~~ tek ~~xxxx~~ ruble <sup>ale</sup> ~~xxxx~~ harcamıyacağız.

D.D. SBKP genel sekreteri Brejnev, konuşmasının son bölümünde  
haber bültenimizde sıraladığımız <sup>SB'nin</sup> yeni barış önerilerini ve tek yanlı  
yapıcı girişimleri <sup>ni</sup> açıkladı.

TÜRKİYE SOSYALİSTİK İKTİSADİ VE KÜLTÜREL İLERİLEME VAKFI